KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.06.1996
KOM(96) 250 endelig udg.

95/0160 (SYN)

Revideret forslag til

RÅDETS FORORDNING (EG)

OM FØDEVAREHJÆLPSPOLITIK OG FØDEVAREHJÆLPSFORVALTNING OG OM SÆRLIGE AKTIONER TIL STØTTE FOR FØDEVARESIKKERHEDEN

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 C, litra d)

/

BEGRUNDELSE

(for de accepterede og afviste ændringsforslag)

VEDR.: Genbehandlet forslag til Rådets forordning (EF) om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden.

Referencer: Forslag KOM (95) 283 endelig udg. 95/0160 (SYN).

Samarbejdsprocedure ved anden behandling art. 189 C, litra d).

FORHISTORIE

Kommissionen forelagde den 14.7.1996 Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til forordning om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden.

Sigtet med nærværende forslag er at revidere, omstrukturere, ajourføre og tilpasse alle de retlige instrumenter for fødevarehjælpspolitikken og fødevarehjælpsforvaltningen, herunder de særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden såsom tildeling af input, frø, oplagringsprogrammer eller systemer til hurtig varsling.

Forslaget til Rådets forordning om fødevarehjælp og -sikkerhed baseret på artikel 130 W i traktaten fremlægges under samarbejdsproceduren (art. 189 C i traktaten).

I overensstemmelse med samarbejdsproceduren afgav Europa-Parlamentet den 21.5.1996 sin udtalelse ved anden behandling og vedtog sammenlagt 39 ændringsforslag (EP 216/574). Kommissionen fremsætter i henhold til art. 189 C, litra d) et genbehandlet forslag med de ændringer, som den har accepteret.

BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE DE ÆNDRINGSFORSLAG, SOM EUROPA-PARLAMENTET VEDTOG VED ANDEN BEHANDLING

Et samlet overblik over ændringsforslagene viser, at de kan opdeles på to typer: de forslag, der vedrører forordningens indhold (fødevarehjælp som instrument til bekæmpelse af fattigdom, styrkelse af lokale køb, drikkevandsforsyning, inddragelse af kvinderne i fødevaresikkerhedsprojekterne), og de forslag, der vedrører formen, og som ofte omfatter præciseringer og relevante forklaringer, der kan forbedre teksten.

a) Kort og præcis analyse af de accepterede/afviste ændringsforslag.

De fremlagte ændringsforslag ved anden behandling kan opdeles på 4 kategorier: Kommissionen har accepteret følgende ændringsforslag i deres helhed: nr. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 15, 1. led, 15, 2. led, 15, 3. led, 16, 3. led, 17, 18, 19, 20, 21, 1. led, 21. 2. led, 21, 4. led, 21, 5. led, 21, 6. led, 21, 7. led, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 37 og 38, fordi der er tale om forbedringer af teksten eller acceptable ændringer.

Kommissionen har accepteret indholdet af følgende ændringsforslag, omend det er sket i en anden form: nr. 8, 4, 11, 12, 13 og 14, fordi de indholdsmæssigt er acceptable ændringer, for hvis vedkommende Kommissionen dog foretrækker en anden formulering.

Kommissionen har ikke accepteret følgende ændringer, fordi de indsnævrer aktivitetsområdet for fødevarehjælpen eller pålægger Kommissionens tjenestegrene overdrevent store begrænsninger i forvaltningen (nr. 15, 4. led, 16, 1. led, 16, 2. led, 21, 3. led, 32, 39 og 40), eller fordi de meget vanskeligt lader sig forene med det kompromis, der er opnået i Rådet (nr. 25, 26, 33 og 36).

b) Kommissionens holdning og begrundelse herfor.

Samtidig med, at Kommissionen tages hensyn til den af udvalget foreslåede holdning vedrørende resten af ændringsforslagene som nævnt i litra a), afviser Kommissionen af følgende årsager de ændringsforslag, som er nævnt i det foregående afsnit:

Nr. 15, 4. led: Dette ændringsforslag tager sigte på at formindske modtagerlandenes afhængighed af fødevareimport; Kommissionen går tværtimod ind for kommerciel import som et vigtigt middel i fødevaresikkerhedspolitikken for landene med strukturelt underskud.

Nr. 16, 1. og 2. led: Dette ændringsforslag tager sigte på at fastsætte det eksklusive kriterium for tildeling af fødevarehjælp, at modtagerne skal være ude af stand til selv at dække deres fødevareunderskud, eller at der skal være tale om grundlæggende fødevareunderskud. En sådan eksklusivitet i tildelingen af fødevarehjælp kan begrænse interventionsområdet for fødevarehjælps- og fødevaresikkerhedsaktionerne.

Nr. 21, 3. led: Dette ændringsforslag tager sigte på at øge finansieringen til gunst for personer, der er beskæftiget med salg, transport og uddeling af landbrugs- og fødevarerne. Rent faktisk skal fællesskabsfinansieringen omfatte aktionerne i form af salg, transport, uddeling eller forarbejdning af landbrugs- og fødevarer og ikke bistand til "de personer, der er beskæftiget med" disse aktioner.

Nr. 25 og 26: Disse ændringsforslag tager sigte på tilvejebringelse af varer på markederne i udviklingslandene, hvilket er en veritabel "hård kerne" i forordningen. Efter Kommissionens opfattelse er det kriterium om førsteprioritet for køb, som Europa-Kommissionen har fastlagt i sine ændringsforslag 25 og 26, og som fremmer og styrker betydningen af trekantkøbene, langt mere vidtrækkende end den "dynamiske ligevægt", som med stort besvær blev opnået i Gruppen vedrørende Fødevarehjælp, efter at formandskabet havde fremsat et kompromisforslag vedrørende artikel 11.

Nr. 32: Ved dette ændringsforslag anmodes Kommissionen om at foretage den fornødne koordination mellem sine forskellige generaldirektorater og tjenester

med henblik på at sikre indbyrdes forenelighed mellem de aktioner, der iværksættes på fødevarehjælps- og fødevaresikkerhedsområdet, og dem, der iværksættes på andre områder. Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag, da den allerede foretager en sådan koordination, som under alle omstændigheder følger dens egne interne forvaltningsregler.

Nr. 33: Dette ændringsforslag vedrører art. 21 i den fælles holdning og tager sigte på at fastlægge fordelingen af den i konventionen om fødevarehjælp fastsatte fødevarehjælp i form af korn mellem det beløb, som skal udredes af Fællesskabet, og det beløb, som skal udredes af medlemsstaterne. Affattelsen af denne artikel krævede en lang drøftelse i rådsgruppen, og denne mundede ud i, at der blev vedtaget en fremgangsmåde, hvorefter Rådet træffer en afgørelse om EF-beløbet på Fællesskabets vegne, samtidig med at repræsentanterne for medlemsstaterne fastlægger de nationale mængder på medlemsstaternes vegne.

Nr. 36: Dette ændringsforslag tager sigte på at medtage den nationale bistand i den analyse og opfølgning, som Udvalget for Fødevarehjælp skal foretage. Det skal præciseres, at udvalgets kompetence er begrænset til fødevaresikkerhedsaktioner, hvortil der ydes fællesskabsbistand, og under ingen omstændigheder omfatter national bistand.

Nr. 39: Ifølge dette ændringsforslag skal Kommissionen én gang om året udarbejde en evalueringsrapport vedrørende fødevarehjælpsaktionerne og oversende denne til Europa-Parlamentet. I denne forbindelse anser Kommissionen det i overensstemmelse med "Williamson-erklæringen" for mere korrekt at fjerne tidshenvisningen for forelæggelsen af andre beretninger end den, der er fastsat i art. 31 i den fælles holdning.

Nr. 40: Dette ændringsforslag tager sigte på at udvirke, at Kommissionen udarbejder en målrettet evaluering af komplementariteten mellem aktionerne på fødevarehjælpsområdet og EU's øvrige politikker. Et sådant krav ville forpligte Kommissionen til at fremlægge evalueringer af fødevarehjælpsaktionernes komplementaritet, hvilket er en evalueringsopgave, som allerede er særdeles veludviklet.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C[2], og

ud fra følgende betragtninger:

Fødevarehjælpen er nu som tidligere et vigtigt led i Fællesskabets politik for udviklingssamarbejde;

fødevarehjælpen skal indpasses i udviklingslandenes politik til forbedring af fødevaresikkerheden, især ved indførelse af fødevarestrategier med henblik på at nedbringe fattigdommen og i sidste ende gøre fødevarehjælpen overflødig;

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater samordner nøje deres politikker for udviklingssamarbejde, for så vidt angår fødevarehjælpsprogrammerne og de aktioner, som navnlig tager sigte på at øge fødevaresikkerheden; Fællesskabet og dets medlemsstater deltager i visse internationale aftaler på dette område, herunder den internationale konvention om fødevarehjælp;

fødevaresikkerhed på regionalt og nationalt plan samt i de enkelte familier er i et langsigtet perspektiv, der permanent sikrer alles adgang til en ernæring, som gør det muligt at leve et aktivt og sundt liv, et vigtigt element i bekæmpelsen af fattigdom, og det er væsentligt at lægge vægt herpå i alle programmer for udviklingslande;

fødevarehjælpen bør ikke have negative virkninger for modtagerlandenes normale produktions- og importstrukturer;

fødevarehjælpen og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden er væsentlige aspekter ved Fællesskabets politik for udviklingssamarbejde, og der skal derfor tages hensyn dertil inden for hele den fællesskabspolitik, som kan have betydning for udviklingslandene, navnlig i henseende til økonomiske reformer og strukturtilpasning;

som følge af mænds og kvinders forskellige ansvar for fødevaresikkerheden i de enkelte familier bør der ved udarbejdelsen af programmer til sikring af fødevaresikkerhed systematisk tages hensyn til mænds og kvinders forskellige roller;

---

1 EFT nr. C ..... af .....

2 Europa-Parlamentets beslutning af ...., endnu ikke offentliggjort i EFT.

det er vigtigt, at der finder en styrkelse sted af kvindernes og lokalsamfundenes deltagelse i den indsats, som har til formål at sikre fødevaresikkerhed på nationalt, regionalt og lokalt plan samt i de enkelte familier;

fødevarehjælpen skal være et effektivt instrument, som kan sikre adgang til tilstrækkelig og passende ernæring og forbedre betingelserne for befolkningernes rådighed over og adgang til fødevarer i overensstemmelse med forbrugsvanerne og de lokale produktions- og samhandelssystemer, bl.a. i situationer med fødevarekriser, og skal desuden være fuldt indpasset i udviklingspolitikken;

fødevarehjælpsinstrumentet udgør en vigtig bestanddel af Fællesskabets forebyggelses- og interventionspolitik i tilfælde af krisesituationer i udviklingslandene, og der skal ved anvendelsen deraf tages behørigt hensyn til dets eventuelle sociale og politiske virkninger;

fødevarehjælpsaktionerne kan ikke bidrage til anvendelige løsninger, hvis de ikke integreres i udviklingsaktioner, som kan få gang i de lokale produktions- og samhandelsprocesser;

det er nødvendigt at forbedre mulighederne for analyse, diagnose, programmering og overvågning af fødevarehjælpen for at sikre en større effektivitet og undgå negative virkninger for de lokale muligheder for produktion, distribution, transport og afsætning;

fødevarehjælpen bør gøres til et virkeligt instrument for Fællesskabets udviklingspolitik over for de nævnte lande, hvorved det bl.a. gøres muligt for Fællesskabet at engagere sig fuldt ud i flerårige samarbejdsprojekter;

i dette øjemed bør det gøres muligt for Fællesskabet at sikre regelmæssige samlede bistandsstrømme, i egnede tilfælde at forpligte sig til at levere minimale varemængder til de pågældende lande som led i særlige flerårige programmer i tilknytning til udviklingspolitikkerne og at forpligte sig over for de internationale organisationer;

det er muligt at øge Fællesskabets støtte til udviklingslandenes indsats på området fødevaresikkerhed ved hjælp af større fleksibilitet i fødevarehjælpen, hvorved det på visse betingelser gøres muligt i stedet for fødevarehjælpsaktioner at yde finansiel støtte til aktioner vedrørende fødevaresikkerhed, navnlig udvikling inden for landbrug og levnedsmidler, under skyldig hensyntagen til miljøet og de små landbrugeres og fiskernes interesser;

Fællesskabet kan bistå de nødlidende befolkninger i udviklingslandenes land- og byområder ved at deltage i finansieringen af aktioner til støtte for fødevaresikkerheden ved køb af fødevarer, frø, landbrugsredskaber, råstoffer og forskellige produktionsmidler og ved hjælp af oplagringsprogrammer, systemer til hurtig varsling, tilvejebringelse, styring og faglig og finansiel bistand;

der bør yderligere anspores og ydes støtte til regionale metoder til sikring af fødevaresikkerhed, herunder trekantoperationer på fødevarehjælpsområdet og lokale køb med henblik på at udnytte den naturlige komplementaritet mellem landene i én og samme

region; der bør tilføres politikkerne inden for fødevaresikkerhed en regional dimension med henblik på at fremme den regionale samhandel med fødevarer samt integrationen;

køb af fødevarer på lokalt plan gør det muligt at formindske den ineffektivitet og de omkostninger og miljøskader, som transporten af betydelige mængder fødevarer i verden måtte indebære;

det genetiske potentiale samt den biologiske mangfoldighed i fødevareproduktionerne bør bevares;

Fællesskabets fødevarehjælpspolitik skal tilpasses de geopolitiske forandringer og de økonomiske reformer, der er i gang i mange modtagerlande;

der bør opstilles en liste over de lande og organer, der kan omfattes af fødevarehjælpsaktioner;

desuden bør det i samme øjemed gøres muligt at stille en fødevarehjælp til rådighed for internationale, regionale og ikke-statslige organisationer; disse skal opfylde visse betingelser, som sikrer vellykkede fødevarehjælpsaktioner;

med henblik på at fremme gennemførelsen af visse bestemmelser og sikre en tilpasning efter modtagerlandets politik for fødevaresikkerhed bør der sikres et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for fødevaresikkerhed og -hjælp;

der bør fastlægges en række foranstaltninger, som i forbindelse med aktionernes gennemførelse skal træffes for at tilpasse gennemførelsesbestemmelserne efter de særlige forhold i den enkelte modtagerzone, dog inden for rammerne af fælles politiske retningslinjer og en fælles strategi;

for at sikre en bedre forvaltning af fødevarehjælpen, der i højere grad stemmer overens med modtagerlandenes interesser og behov, og for at forbedre beslutnings- og iværksættelsesprocedurerne bør denne forordning træde i stedet for følgende forordninger: Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86[3] af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarehjælp og forvaltning af denne hjælp, Rådets forordning (EØF) nr. 1755/84[4] af 19. juni 1984 om iværksættelse af aktioner på fødevareområdet, der træder i stedet for levering af fødevarehjælp, Rådets forordning (EØF) nr. 2507/88[5] af 4. august 1988 om iværksættelse af oplagringsprogrammer og systemer til hurtig varsling, Rådets forordning (EØF) nr. 2508/88[6] af 4. august 1988 om iværksættelse af aktioner vedrørende samfinansiering af internationale og ikke-statslige organisationers køb af fødevarer og frø og Rådets forordning (EØF) nr. 1420/87[7] af 21. maj 1987 om

---

3 EFT nr. L 370 af 30.12.1986, s. . Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1930/90 (EFT nr. L 174 af 7.7.1990, s. 6).

4 EFT nr. L 165 af 23.6.1984, s. 7.

5 EFT nr. L 220 af 11.8.1988, s. 1.

6 EFT nr. L 220 af 11.8.1988, s. 4.

7 EFT nr. L 136 af 26.5.1987, s. 1.

gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3972/86 om politikken med hensyn til fødevarehjælp og forvaltning af denne hjælp -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

Mål og almindelige retningslinjer for fødevarehjælpen og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden

Artikel 1

1. Som led i sin politik for samarbejde med udviklingslandene og for at sikre en passende reaktion i situationer med fødevareusikkerhed forårsaget af alvorlige fødevareunderskud eller fødevarekriser iværksætter Fællesskabet fødevarehjælpsaktioner og aktioner til støtte for fødevaresikkerheden til fordel for udviklingslandene.

   De humanitære fødevarehjælpsaktioner iværksættes i henhold til forskrifterne for humanitær bistand og ikke i henhold til denne forordning. I tilfælde af alvorlig krise iværksættes alle Fællesskabets bistandspolitiske instrumenter i snæver indbyrdes samordning til gunst for den berørte befolkning.

2. Aktioner i henhold til denne forordning tages op til behandling efter en analyse af, om dette instrument er hensigtsmæssigt og effektivt i forhold til fællesskabsbistandens øvrige disponible interventionsmidler, der kan øve indflydelse på fødevaresikkerheden og -hjælpen, og de samordnes med disse.

   Kommissionen påser, at behandlingen af de aktioner, der planlægges i henhold til denne forordning, foregår i snæver samordning med de øvrige donorers interventioner.

3. Formålet med fødevarehjælpsaktionerne og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden, jf. stk. 1, er navnlig:

   - at fremme fødevaresikkerheden centreret om fattigdommen til gunst for befolkningen i udviklingslandene og -regionerne

   - at forbedre ernæringsniveauet i modtagerbefolkningerne og at fremme disses adgang til en afbalanceret ernæring

   - at forbedre befolkningens forsyning med drikkevand

   - at fremme levnedsmidlernes tilstedeværelse og tilgængelighed for befolkningerne

- at bidrage til en harmonisk økonomisk og social udvikling i modtagerlandene både på landet og i byerne; der rettes en særlig opmærksomhed mod kvinders og mænds respektive roller i familiernes økonomi og i samfundsstrukturen, og slutmålet for aktionerne under fællesskabsbistanden er at gøre modtagerne til aktører i deres egen udviklingsproces

- at støtte modtagerlandenes bestræbelser for at forbedre deres fødevareproduktion på regionalt, nationalt og lokalt plan samt i familierne

- at mindske deres afhængighed af fødevarehjælp

- at fremme deres uafhængighed på fødevareområdet enten ved en forøgelse af produktionen eller ved en forbedring og forøgelse af købekraften

- at bidrage til initiativer til fattigdomsbekæmpelse i et udviklingsperspektiv.

4. Fællesskabsbistanden skal i videst muligt omfang integreres i udviklingspolitikken, navnlig i landbrugs- og levnedsmiddelsektoren, samt i de berørte landes fødevarestrategier. Fællesskabsbistanden supplerer de politikker, som modtagerlandene har udviklet på områderne fattigdomsbekæmpelse, ernæring, reproduktiv sundhed, miljøbeskyttelse og rehabilitering med særlig vægt på programmernes kontinuitet, navnlig hvis landet er på vej ud af en nødsituation. Uanset om denne bistand sælges eller fordeles gratis, må den ikke forstyrre det lokale marked.

AFSNIT I - Fødevarehjælpsaktioner

Artikel 2

1. Leverede varer og alle andre aktioner som led i fødevarehjælpen skal så vidt muligt være i overensstemmelse med modtagerbefolkningernes ernæringsvaner og må ikke have negative følger for modtagerlandene.

   Når varerne udvælges, skal det tages i betragtning, hvorledes man kan maksimere mængden af fødevarer for at nå det størst mulige antal mennesker under hensyn til produkternes kvalitet med henblik på at sikre passende ernæringsniveauer.

   Der skal ved valget af de varer, der skal leveres som fællesskabsbistand, og ved fastsættelsen af bestemmelserne om tilvejebringelse og fordeling navnlig tages hensyn til de sociale aspekter ved adgangen til føde i modtagerlandet, bl.a. for de mest udsatte grupper, og til kvindernes rolle i familieøkonomien.

2. Fødevarehjælpen tildeles først og fremmest på grundlag af en objektiv vurdering af de faktiske behov, som gør denne bistand berettiget, så snart denne fremgangsmåde viser sig at være den eneste, der kan forbedre fødevaresikkerheden for grupper, som hverken har midler til eller mulighed for

selv at dække deres fødevareunderskud. Med henblik herpå tages der især hensyn til følgende kriterier, uden at andre relevante betragtninger derved udelukkes:

- fødevareunderskud
- fødevaresituationen opgjort ved hjælp af indikatorer for den menneskelige udvikling og udviklingen på fødevareområdet
- indkomst pr. indbygger og tilstedeværelse af særlig fattige befolkningsgrupper
- sociale velfærdsindikatorer for de pågældende befolkninger
- modtagerlandets betalingsbalancesituation
- økonomiske og sociale følger af og de finansielle omkostninger ved den foreslåede aktion
- eksistensen af en langsigtet politik for fødevaresikkerhed i modtagerlandet.

3. Ydelsen af fødevarehjælp kan eventuelt være betinget af iværksættelse af kortvarige udviklingsprojekter, der løber over flere år, sektorbestemte aktioner eller udviklingsprogrammer, idet der lægges særlig vægt på aktioner, der på lang sigt skal fremme en varig fødevareproduktion og fødevaresikkerhed i modtagerlandene inden for rammerne af en fødevarepolitik og en fødevarestrategi. I givet fald kan bistanden bidrage direkte til gennemførelsen af disse projekter, aktioner eller programmer. Begge disse hensyn kan tilgodeses ved en efter fælles overenskomst mellem Fællesskabet og modtagerlandet eller i påkommende tilfælde det organ eller den ikke-statslige organisation, som modtager bistanden, fastlagt anvendelse af counterpart-midlerne, hvis Fællesskabets bistand er bestemt til salg. Hvis fødevarehjælpen ydes som støtte til et flerårigt udviklingsprogram, kan den have form af flerårige leverancer i tilknytning til dette program. Bistanden kan bl.a. ud over tildeling af basisfødevarer omfatte levering af frø, gødning, redskaber, andre råstoffer og basisvarer, opbygning af reservelagre, faglig og finansiel bistand samt bevidstgørelses- og uddannelsesaktioner.

4. Der kan tildeles fødevarehjælp med det formål at støtte modtagerlandenes bestræbelser på at opbygge beredskabslagre, med hovedvægt på bøndernes lagre og nationale lagre som en væsentlig del af programmet for fødevaresikkerhed, samt med henblik på oprettelse af regionale lagre.

5. Counterpart-midlerne forvaltes i sammenhæng med fællesskabsbistandens øvrige instrumenter.

I lande, der er i færd med at gennemføre en strukturtilpasning, og i overensstemmelse med Rådets relevante resolutioner udgør de counterpart-midler, der skabes gennem de forskellige udviklingsbistandsinstrumenter, ressourcer, der

skal forvaltes som en del af én enkelt sammenhængende budgetpolitik i forbindelse med et reformprogram. I denne sammenhæng kan Fællesskabet ændre ordningen med målrettet anvendelse af counterpart-midlerne til en mere global udnyttelse, når der er sket fremskridt med hensyn til at effektivisere kontrolinstrumenterne, planlægningen og budgettets gennemførelse og med hensyn til at internalisere revisionen af de offentlige udgifter. Counterpart-midlerne vil med forbehold af ovenstående blive forvaltet efter fællesskabsbistandens generelle procedurer for disse midler og først og fremmest som en støtte til politikker og programmer for fødevaresikkerhed.

AFSNIT II - Aktioner til støtte for fødevaresikkerheden

Artikel 3

Fællesskabet kan iværksætte aktioner til støtte for fødevaresikkerheden i udviklingslande med fødevareunderskud, hvis forholdene gør dette berettiget.

Disse aktioner kan gennemføres af modtagerlandene, af Kommissionen, af internationale eller regionale organisationer eller af ikke-statslige organisationer.

Sigtet med disse aktioner er ved anvendelse af de disponible midler at støtte forberedelsen og gennemførelsen af en fødevarestrategi eller andre foranstaltninger, som fremmer fødevaresikkerheden for den berørte befolkning og ansporer landene til at nedbringe deres afhængighed på fødevareområdet og af fødevarehjælp, især for de lande, der er lavindkomstlande og har et stort fødevareunderskud. Aktionerne skal bidrage til at forbedre levevilkårene for de fattigste befolkningsgrupper i de pågældende lande.

Aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden har form af finansiel og faglig bistand i henhold til de i denne forordning fastsatte kriterier og procedurer. Disse foranstaltninger planlægges og behandles i sammenhæng med og under skyldig hensyntagen til de mål og foranstaltninger, der finansieres med de øvrige instrumenter for Fællesskabets udviklingsbistand. Aktionerne skal indgå i en flerårig planlægning.

Artikel 4

Der kan iværksættes aktioner til støtte for fødevaresikkerheden til fordel for udviklingslande og internationale, regionale eller ikke-statslige organisationer, som i henhold til denne forordning er berettigede til at blive omfattet af Fællesskabets fødevare-hjælpsaktioner, for en del af eller alle de fødevarehjælpsmængder, som tildeles dem eller kunne tildeles dem, under hensyn til bl.a. udviklingen i produktionen, forbruget og lager-niveauet i det pågældende land, befolkningens fødevaresituation og den af andre donorer ydede fødevarehjælp.

Artikel 5

Aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden er finansielle og faglige bistandsaktioner, der i henhold til målene i artikel 1 har til formål bæredygtigt og på lang sigt at forbedre fødevaresikkerheden ved at bidrage til finansieringen af f.eks.:

- levering af frø, redskaber og input, der er vigtige for fødevareproduktionen

- støtte til långivning til landbruget, navnlig til gunst for kvinder

- drikkevandsforsyning til befolkningen

- oplagringsforanstaltninger på det relevante niveau

- foranstaltninger inden for afsætning, transport, distribution eller forarbejdning af landbrugsvarer og fødevarer

- aktioner til støtte for den private sektor med henblik på udvikling af handelsstrømmene på nationalt, regionalt og internationalt plan

- anvendt forskning og uddannelse på stedet

- projekter til udvikling af en miljøvenlig fødevareproduktion

- ledsageaktiviteter, bevidstgørelsesaktiviteter, faglig bistand og uddannelse på stedet, navnlig til gunst for kvinder og producentorganisationer

- aktiviteter til støtte for kvinder og producentorganisationer

- projekter for fremstilling af gødning på grundlag af råvarer og basismaterialer i modtagerlandene

- aktioner til støtte for de lokale fødevarehjælpsstrukturer, herunder uddannelsesaktiviteter på stedet.

AFSNIT III - Systemer til hurtig varsling og oplagringsprogrammer

Artikel 6

Fællesskabet kan støtte nationale systemer og deltage i udbygningen af eksisterende internationale systemer til hurtig varsling samt i behørigt begrundede undtagelsestilfælde efter proceduren i artikel 27 i denne forordning iværksætte sådanne systemer i forbindelse med fødevaresituationen i udviklingslandene. Det kan tillige påtage sig at iværksætte oplagringsprogrammer i disse lande til støtte for fødevarehjælpsaktioner i overensstemmelse med denne forordning eller tilsvarende foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne, internationale eller regionale organisationer eller ikke-statslige organisationer.

Der bør sikres sammenhæng mellem disse aktioner og Fællesskabets øvrige udviklingsbistandsinstrumenter, herunder anvendelsen af de counterpart-midler, der opstår ved salg af fødevarehjælp, og drages omsorg for, at de er i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik.

Formålet med aktionerne er at styrke modtagerlandenes fødevaresikkerhed. De skal bidrage til at forbedre levevilkårene for de fattigste befolkningsgrupper i de pågældende lande og være i overensstemmelse med de udviklingsmål, disse har fastsat, navnlig deres fødevarepolitik.

Fællesskabets deltagelse i disse aktioner har form af finansiel og/eller faglig bistand efter de i denne forordning fastsatte kriterier og fremgangsmåder.

Aktioner, der støttes med fællesskabsbistand, behandles under hensyntagen til og i sammenhæng med eksisterende programmer forvaltet af internationale særorganisationer.

Artikel 7

Fællesskabets bistand til oplagringsprogrammer og til systemer til hurtig varsling kan på begæring ydes til aktioner til fordel for udviklingslande, der opfylder betingelserne for at modtage fødevarehjælp fra Fællesskabet og dets medlemsstater, til internationale eller regionale organisationer og til ikke-statslige organisationer.

Artikel 8

Fællesskabets bistand kan ydes til finansiering af:

- systemer til hurtig varsling og indsamling af data om udviklingen i høstresultater, lagre og markeder, familiernes fødevaresituation og befolkningens sårbarhed med henblik på at opnå bedre information om fødevaresituationen i de pågældende lande

- aktioner til forbedring af oplagringssystemerne med henblik på at begrænse tabene eller sikre tilstrækkelig oplagringskapacitet i nødstilfælde. Disse aktioner kan tillige omfatte indførelse af infrastrukturer, bl.a. de afsæknings-, losnings-, skadedyrsbekæmpelses-, behandlings- og oplagringsenheder, der er nødvendige til håndtering af fødevarerne i disse lande til støtte for fødevarehjælpsaktionerne eller aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden

- forberedende undersøgelser og uddannelsesaktioner i tilknytning til ovennævnte aktiviteter.

KAPITEL II

Gennemførelsesbestemmelser vedrørende fødevarehjælp, oplagring, hurtig varsling og støtte til fødevaresikkerhed

Artikel 9

1. De lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand til de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, er anført i bilaget. Inden for denne ramme vil

de fattigste befolkningsgrupper og lavindkomstlande med alvorligt fødevareunderskud blive prioriteret højest.

Kommissionen kan ændre denne liste over lande og organer, der kan modtage bistand, efter at have hørt det i artikel 26 fastsatte udvalg efter den i artikel 27 fastsatte procedure.

2. Ikke-statslige organisationer, der direkte eller indirekte kan modtage fællesskabsfinansiering til iværksættelse af aktioner, der er fastsat i denne forordning, skal opfylde følgende kriterier:

a) for så vidt angår de europæiske ikke-statslige organisationer: de skal have status af selvstændige nonprofit-organisationer i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til gældende lovgivning i den pågældende stat

b) de skal have hovedsæde i en af Fællesskabets medlemsstater, i modtagerlandene eller undtagelsesvis - for NGO'er med international status - i et tredjeland. Hovedsædet skal være det faktiske centrum for alle beslutninger vedrørende samfinansierede aktioner

c) de skal godtgøre, at de er i stand til at gennemføre fødevarehjælpsaktioner på tilfredsstillende måde, navnlig ved

- deres administrative og finansielle forvaltningskapacitet

- deres tekniske og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion

- resultater af aktioner iværksat af den pågældende NGO, især med finansiering fra Fællesskabet eller medlemsstaterne

- erfaring inden for fødevarehjælp og fødevaresikkerhed

- tilstedeværelse i modtagerlandet og kendskab til dette eller til udviklingslande

d) de skal have forpligtet sig til at overholde Kommissionens tildelingsbetingelser.

Artikel 10

1. Fællesskabet kan deltage i finansieringen af aktioner til støtte for fødevaresikkerheden som fastlagt i afsnit I, II og III (kapitel I og II), der gennemføres af modtagerlandet, Kommissionen, internationale eller regionale organisationer eller ikke-statslige organisationer.

2. Samfinansieringsaktionerne kan iværksættes på begæring af modtagerlandene, internationale eller regionale organisationer og ikke-statslige organisationer med

henblik på - for så vidt en sådan foranstaltning synes at være den mest hensigtsmæssige - at bidrage til at forbedre fødevaresikkerheden for befolkningsgrupper, som er ude af stand til at dække et fødevareunderskud ved hjælp af egne midler og ressourcer.

3. Ved udformningen af de fællesskabsaktioner, der er fastlagt i afsnit I, II og III, lægges der særlig vægt på:

   - at der tilstræbes bæredygtighed og økonomisk levedygtighed i projektudformningen

   - at der sker en klar fastlæggelse og overvågning af målsætninger og resultatindikatorer.

Artikel 11

1. Varerne tilvejebringes på fællesskabsmarkedet, i modtagerlandet eller i et af udviklingslandene (der er opført i bilaget), som om muligt tilhører samme geografiske region.

2. Undtagelsesvis kan de efter proceduren i artikel 27 i denne forordning tilvejebringes på markedet i et andet land end de i stk. 1 fastsatte:

   - hvis den ønskede vare ikke findes eller ikke findes i rette kvalitet på fællesskabsmarkedet eller på markedet i et udviklingsland

   - hvis der foreligger et alvorligt fødevareunderskud, og sådanne køb gør det muligt at øge aktionens effektivitet.

3. Fødevarer, der står til rådighed på det europæiske marked, kan tilvejebringes på markedet i et udviklingsland, hvis dette i økonomisk henseende er mere effektivt end en tilvejebringelse på det europæiske marked.

4. Hvis købet eller salget finder sted i modtagerlandet eller i et udviklingsland, drages der omsorg for, at dette køb ikke forstyrrer markedet i det pågældende land eller i udviklingslandene i samme region, og at det ikke har negativ indvirkning på fødevareproduktionen eller -forsyningen til deres befolkninger. Disse køb eller salg skal i så vid udstrækning som muligt indgå i den samlede gennemførelse af Fællesskabets udviklingspolitik over for disse lande, bl.a. med hensyn til bestræbelserne for at fremme fødevaresikkerheden i landet eller på regionalt plan.

Artikel 12

For modtagerlande, hvis import af fødevarer helt eller delvis er liberaliseret, skal fællesskabsbistanden tilvejebringes under skyldig hensyntagen til de nationale politikker, og fordrejninger på markedet skal undgås.

I dette tilfælde kan Fællesskabets bidrag eventuelt have form af overdragelse af fremmed valuta til de berørte lande med henblik på videregivelse til private erhvervsvirksomheder, for så vidt foranstaltningen indgår i en social og økonomisk politik og i en landbrugspolitik, der har til formål at nedbringe fattigdommen (inkl. en strategi for import af basisfødevarer). Støttemodtagerne skal bevise, at de har benyttet de midler, der er stillet til deres rådighed, korrekt. For at sikre komplementaritet i aktionerne tillægges private små og mellemstore virksomheder den højeste prioritet. I den udstrækning Kommissionens beføjelser med hensyn til gennemførelsen af aktionerne gør det muligt, kan den træffe foranstaltninger til positiv forskelsbehandling til fordel for private små og mellemstore virksomheder.

De i artikel 11 fastsatte principper gælder også for denne bistand.

Artikel 13

1. Fællesskabet kan påtage sig de med fødevarehjælpen forbundne transportudgifter.

2. Hvis Kommissionen finder, at Fællesskabet skal påtage sig de med fødevarehjælpen forbundne udgifter til intern transport, tager den hensyn til følgende generelle kriterier:

   - situation med alvorligt fødevareunderskud

   - levering af fødevarehjælp til lavindkomstlande med alvorligt fødevareunderskud

   - om fødevarehjælpen er bestemt til de i artikel 10 omhandlede internationale eller regionale organisationer eller ikke-statslige organisationer

   - nødvendigheden af at sikre, at den pågældende fødevarehjælpsaktion gøres mere effektiv.

3. Hvis fødevarehjælpen sælges i modtagerlandet, bør Fællesskabet kun i undtagelsestilfælde påtage sig udgifterne til intern transport.

4. Fællesskabet kan ligeledes i ekstraordinære situationer påtage sig udgifterne til flytransport af fødevarer som led i fødevareaktionerne.

Artikel 14

Fællesskabet kan påtage sig distributionsudgifterne, hvis dette er nødvendigt for en tilfredsstillende gennemførelse af den pågældende fødevarehjælpsaktion.

Artikel 15

Fællesskabets bistand ydes i form af gavebistand.

Bistanden kan anvendes til dækning af eksterne udgifter og lokale udgifter, der er nødvendige til gennemførelsen af foranstaltningerne, herunder vedligeholdelses- og driftsudgifter.

Foranstaltningerne i denne forordning er fritaget for skatter, afgifter og told.

Eventuelle counterpart-midler anvendes i overensstemmelse med de i denne forordning fastsatte mål og forvaltes i samråd med Kommissionen. Den kompetente myndighed i modtagerlandet fører regnskab med betalinger og anvendelse og har pligt til at aflægge regnskab.

Artikel 16

Fællesskabets bidrag kan også dække ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at forbedre effektiviteten af aktionerne i denne forordning, f.eks. styring, opfølgning og kontrol, fordeling og uddannelse på stedet.

Artikel 17

Alle fysiske og juridiske personer i Den Europæiske Union og i modtagerlandet kan på lige vilkår deltage i offentlige udbud, licitationer og kontrakter. Kommissionen kan for aktionerne i artikel 11, stk. 2, udvide denne deltagelse til også at omfatte fysiske og juridiske personer i de lande, hvor tilvejebringelsen af fødevarerne finder sted.

Som led i gennemførelsen af denne forordning sørger Kommissionen for en passende offentlighed, som sikrer disse foranstaltningers åbne karakter. Kommissionen påser, at princippet om passende offentlighed ligeledes finder anvendelse på mellemliggende organisationer.

Artikel 18

Kommissionen kan udpege en befuldmægtiget, som indgår samfinansieringsaftaler i dens navn.

Artikel 19

1. Kommissionen fastsætter tildelings-, tilvejebringelses- og iværksættelsesbetingelserne for den i denne forordning omhandlede bistand.

2. Bistanden gennemføres kun, hvis modtagerlandet eller den internationale, regionale eller ikke-statslige organisation overholder disse betingelser.

Artikel 20

Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en planmæssig gennemførelse af fødevarehjælpsprogrammerne og -aktionerne samt programmerne og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden.

Med henblik herpå yder medlemsstaterne og Kommissionen hinanden den fornødne bistand og meddeler hinanden alle relevante oplysninger.

KAPITEL III

Procedure for iværksættelse af fødevarehjælpsaktioner og aktioner til støtte for fødevaresikkerheden, systemer til hurtig varsling og oplagringsaktioner

Artikel 21

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter Fællesskabets andel af det samlede beløb for hjælp i form af korn i henhold til konventionen om fødevarehjælp som et samlet bidrag fra såvel Fællesskabet som medlemsstaterne.

2. Kommissionen varetager koordineringen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne af leveringen af hjælpen i form af korn i henhold til konventionen om fødevarehjælp, og den påser, at Fællesskabets og medlemsstaternes samlede bidrag mindst når op på de mængder, der er fastsat i denne konvention[8].

Artikel 22

Kommissionen skal efter proceduren i artikel 27 samt endvidere under hensyn til de generelle retningslinjer for fødevarehjælp:

- fastsætte listen over varer, der kan tilvejebringes med henblik på levering af bistand
- fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende tilvejebringelse, kontrol og evaluering
- fastlægge fordelingen, udtrykt i mængde og omkostninger, mellem de forskellige modtagere
- om nødvendigt ændre de tildelte mængder under gennemførelsen af programmerne.

---

[8] Erklæring i Rådets og Kommissionens mødeprotokol:

"Rådet og Kommissionen er enige om, at beløbet for Fællesskabets bidrag til konventionen om fødevarehjælp og beløbene for medlemsstaternes bidrag skal fastlægges samtidig af Rådet på Fællesskabets vegne og medlemsstaternes repræsentanter forsamlet i Rådet på medlemsstaternes vegne. I dette øjemed vil det forslag, som Kommissionen vil forelægge Rådet, blive ledsaget af et udkast til fordeling mellem medlemsstaterne af det samlede beløb, som de skal udrede."

Artikel 23

Afgørelser

- om ydelse af fødevarehjælp eller iværksættelse af en aktion til støtte for fødevaresikkerheden og om fastsættelse af betingelser herfor

- om ydelse til internationale eller regionale organisationer og ikke-statslige organisationer af et bidrag til finansiering af aktioner til støtte for fødevaresikkerheden

- om ydelse af bistand til et oplagringsprogram eller et system til hurtig varsling

træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 27 under hensyntagen til de grænser, der er fastlagt i artikel 25.

Artikel 24

1. Under iagttagelse af Rådets afgørelser, jf. artikel 21, og afgørelserne truffet i medfør af artikel 22 træffer Kommissionen afgørelse om:

   a) aktioner, der imødegår en krisesituation eller en situation med alvorligt fødevareunderskud, karakteriseret af hungersnød eller umiddelbar risiko for hungersnød, der udgør en alvorlig trussel for liv eller sundhed for befolkningerne i et land, som ikke kan imødegå fødevareunderskuddet ved egne midler og ressourcer. Kommissionen handler efter at have rådført sig med medlemsstaterne ved anvendelse af de bedst egnede kommunikationsmidler, og disse har en frist på tre arbejdsdage til at gøre eventuelle indsigelser. Det i artikel 26 omhandlede udvalg behandler eventuelle indsigelser på sit næstfølgende møde[9]

   b) betingelserne for leveringen og iværksættelsen af bistanden, særlig:

      - de almindelige bestemmelser, som skal finde anvendelse over for modtagerne

      - indledning af procedurerne for tilvejebringelse, levering af varerne og iværksættelse af andre foranstaltninger samt indgåelse af de hertil nødvendige kontrakter.

---

9 Erklæring i mødeprotokollen:

"De nærmere regler og antallet af medlemsstater, der kræves, for at der skal tages hensyn til eventuelle indsigelser under den skriftlige procedure, vil blive fastlagt i udvalgets forretningsorden."

2. Til gennemførelse af stk. 1, litra a), har Kommissionen beføjelse til at træffe enhver foranstaltning, som kan fremskynde ydelsen af fødevarehjælp.

Omfanget af den bistand, der træffes beslutning om at yde i hvert enkelt tilfælde, begrænses til de mængder, der er nødvendige, for at den nødlidende befolkning kan klare sig i en periode, der principielt ikke overstiger seks måneder.

Kommissionen sikrer, at der på alle stadier først og fremmest sættes ind på at tilvejebringe fødevarehjælp til de i stk. 1, litra a) og b), fastsatte aktioner.

Artikel 25

Afgørelser om aktioner, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 2 mio. ECU, træffes efter proceduren i artikel 27.

Artikel 26

1. Kommissionen bistås af et udvalg for fødevarehjælp, i det følgende benævnt "udvalget", der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget undersøger, hvilke virkninger ethvert forslag om afholdelse af udgifter til fødevaresikkerhed har på lang sigt i familierne samt på lokalt, nationalt og regionalt plan i modtagerlandene under hensyntagen til principperne i artikel 1 i denne forordning. Endvidere analyserer og følger udvalget de politikker for fødevaresikkerhed, der modtager fællesskabsbistand, og det gennemgår de dertil hørende forslag til initiativer.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 27

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltningerne, der straks finder anvendelse. Er de ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på to måneder regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

Artikel 28

1. For at sikre komplementaritetsprincippet i traktaten og styrke effektiviteten og sammenhængen i Fællesskabets og den nationale fødevarehjælp og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden vil Kommissionen, så vidt det overhovedet er muligt, bestræbe sig på at sikre en snæver koordinering af sine egne og medlemsstaternes aktiviteter samt EU's øvrige politikker såvel på beslutningsplan som på stedet, og den kan tage alle de initiativer, den finder nyttige, for at fremme en sådan koordinering.

   Med henblik herpå underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres nationale fødevarehjælpsaktioner og deres programmer til sikring af fødevaresikkerheden. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 27 de nærmere bestemmelser for underretning om nationale aktioner.

2. Kommissionen påser, at de aktioner, der iværksættes af Fællesskabet, koordineres med de internationale organisationers og organers aktioner, især dem, der er en del af FN-systemet.

3. Kommissionen bestræber sig på at udvikle samarbejdet mellem Fællesskabet og donortredjelande i forbindelse med fødevaresikkerhed.

4. Koordineringen og samarbejdet mellem Fællesskabet og medlemsstaterne og mellem disse og de internationale organisationer og donortredjelande er genstand for en regelmæssig udveksling af oplysninger i udvalget.

Artikel 29

Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål vedrørende fødevarehjælp og andre aktioner i denne forordning, som forelægges det af formanden enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Kommissionen underretter senest én måned efter sin beslutning udvalget om de godkendte fødevarehjælps- og fødevaresikkerhedsaktioner og -projekter med angivelse af beløb, type, modtagerland og partner med ansvar for iværksættelsen.

Kommissionen underretter udvalget om de generelle retningslinjer for produkter, der tilvejebringes under Fællesskabets fødevarehjælp.

Artikel 30

Kommissionen foretager regelmæssigt evalueringer af de vigtigste fødevarehjælpsaktioner for at fastslå, om de mål, der blev fastlagt i forbindelse med forberedelsen af disse aktioner, er blevet nået, og for at afstikke retningslinjer, der kan forbedre effektiviteten

af fremtidige aktioner. Kommissionen underretter regelmæssigt udvalget om evalueringsprogrammerne.

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler, så snart det er muligt, hinanden resultaterne af evalueringsarbejdet samt de analyser og undersøgelser, der gør det muligt at forbedre bistandens effektivitet. Disse arbejder analyseres i udvalget. Medlemsstaterne og Kommissionen bestræber sig på at iværksætte fælles evalueringer.

Kommissionen fastsætter bestemmelser om intern og ekstern udbredelse af og kommunikation vedrørende konklusionerne af evalueringsarbejdet i de berørte tjenester og organisationer.

Artikel 31

Kommissionen forelægger efter hvert regnskabsår Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning om gennemførelsen af denne forordning. I årsberetningen redegøres der for resultaterne af gennemførelsen af budgettet, for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt projekter og programmer, der er finansieret det pågældende år. Årsberetningen skal, så vidt det er muligt, indeholde oplysninger om de midler, der er brugt på nationalt plan i løbet af samme regnskabsår. Den skal, så vidt det er muligt, indeholde de vigtigste statistiske oplysninger (for hvert modtagerland, nationalitet osv.) vedrørende licitationer med henblik på gennemførelsen af projekter og programmer.

Årsberetningen skal ligeledes indeholde en beskrivelse af fordelingen af udgifterne på de forskellige typer foranstaltninger som fastsat i artikel 2, 5 og 8 i denne forordning.

Endelig skal årsberetningen indeholde oplysninger om de aktioner, der iværksættes med de counterpart-midler, som skabes med fødevarehjælpen.

Artikel 32

Forordning (EØF) nr. 3972/86, nr. 1755/84, nr. 2507/88, nr. 2508/88 og nr. 1420/87 ophæves.

I overgangsperioden, indtil Kommissionen har vedtaget den nye forordning om tilvejebringelse af produkter til fødevarehjælp, gælder Kommissionens forordning nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp, fortsat.

Kommissionen forelægger tre år efter denne forordnings ikrafttræden Rådet og Europa-Parlamentet en samlet evaluering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret inden for rammerne af forordningen, ledsaget af forslag vedrørende forordningens fremtid og om nødvendigt forslag til ændring af forordningen.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

BILAG

1. LANDE

LDC (de mindst udviklede lande)	Andre lavindkomstlande (BNI per capita på mindre end 675 $ i 1992)	Mellemindkomstlande (laveste) (BNI per capita på mellem 676 og 2 695 $ i 1992)	
Afghanistan	Kina	Albanien	Den Dominikanske Republik
Bangladesh	Egypten	Algeriet	Senegal
Benin	Eritrea	Angola	St. Helena
Bhutan	Ghana	Anguilla	Syrien
Botswana	Guyana	Armenien	St. Vincent og Grenadinerne
Burkina Faso	Honduras	Aserbajdsjan	De besatte områder (Gaza og Vestbredden)
Burundi	Indien	Sydafrika	Thailand
Cambodja	Indonesien	Belize	Tokelau
Kap Verde	Kenya	Bolivia	Tonga
Comorerne	Nicaragua	Cameroun	Tunesien
Djibouti	Nigeria	Chile	Swaziland
Etiopien	Pakistan	Colombia	Turkmenistan
Ækvatorialguinea	Sri Lanka	Congo	Turks- og Caicosøerne
Gambia	Tadsjikistan	Costa Rica	Tyrkiet
Guinea-Bissau	Timor	Korea (Den Dem. Rep.)	Usbekistan
Guinea	Vietnam	Côte d'Ivoire	Wallis og Futuna
Haiti	Zimbabwe	Cuba	
Kiribati		Dominica	
Laos		Ecuador	
Lesotho		El Salvador	
Liberia		Staterne i det tidligere Jugoslavien	
Madagascar		Fiji	
Malawi		Georgien	
Maldiverne		Grenada	
Mali		Guatemala	
Mauretanien		Iran	
Mozambique		Irak	
Myanmar		Jamaica	
Nepal		Jordan	
Niger		Kasakhstan	
Uganda		Kirgisistan	
Den Centralafrikanske Republik		Libanon	
Rwanda		Macao	
Vestsamoa			

São Tomé og Principe Sierra Leone Salomonøerne Somalia Sudan Tanzania Tchad Togo Tuvalu Vanuatu Yemen Zaire Zambia		Marshall-øerne Mikronesien (De Føderative Stater) Moldova Mongoliet Marokko Namibia Niue Panama Papua Ny Guinea Paraguay Peru Filippinerne

2. ORGANER

WFP IRKK FICR UNHCR UNRWA	FAO UNICEF

3. IKKE-STATSLIGE ORGANISATIONER

Europæiske NGO'er, NGO'er i modtagerlandet eller undtagelsesvis internationale NGO'er, der er specialiseret i udviklingsspørgsmål.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 250 endelig udg.

DOKUMENTER

DA 11

Katalognummer : CB-CO-96-263-DA-C

ISBN 92-78-05177-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg